



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ



ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

ΤΜΗΜΑ : Α5 Επανεξέτασης
Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 2131604538
E-mail : ded.ath@aade.gr

Καλλιθέα, 20/10/2021

Αριθμός απόφασης: **3138**

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 63 ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

β. Του άρθρου 10 της υπ' αριθμ. Δ.ΟΡΓ.Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων [ΑΑΔΕ] με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)».

γ. Της υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1064/12.4.2017 (ΦΕΚ Β' 1440/27.4.2017) απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ.

δ. Του άρθρου έκτου παρ. 4 εδ. α' και β' και παρ. 5 περ. α' της από 30.3.2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (ΦΕΚ Α' 75/30.3.2020), που κυρώθηκε με τη διάταξη του άρθρου 1 ν. 4684/2020 (ΦΕΚ Α' 86/25.4.2020).

ε. Της παρ. 1 της υπ' αριθμ. Α.1241/29.10.2020 (ΦΕΚ Β' 4804/30.10.2020) κοινής απόφασης του Υφυπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της ΑΑΔΕ.

στ. Της παρ. 1 εδ. β' της υπ' αριθμ. Α.1049/5.3.2021 (ΦΕΚ Β' 984/12.3.2021) κοινής απόφασης του Υφυπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της ΑΑΔΕ.

2. Την υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1069/4.3.2014 εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων (ΓΓΔΕ) του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.8.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (ΔΕΔ) «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από 08.07.2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου Ε.Μ.ΕΙΣ. ΕΙ 2020 ενδικοφανή προσφυγή του του, ΑΦΜ, Δ.Ο.Υ. Ιωαννίνων, κατοίκου, οδός αριθμός, κατά της υπ' αριθμ. πρωτ. Ε.Μ.ΕΙΣ. Δ

..... ΕΞ 2020/5.6.2020 απάντησης της Προϊσταμένης της Επιχειρησιακής Μονάδας Είσπραξης, και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την αναφερθείσα στην ανωτέρω παράγραφο 4 υπ' αριθμ. πρωτ. Ε.Μ.ΕΙΣ. Δ ΕΞ 2020/5.6.2020 απάντηση της Προϊσταμένης της Επιχειρησιακής Μονάδας Είσπραξης, της οποίας ζητείται η ακύρωση.

6. Τις απόψεις της Προϊσταμένης της ως άνω υπηρεσίας της Φορολογικής Διοίκησης.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α5, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 08.07.2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου Ε.Μ.ΕΙΣ. ΕΙ 2020 ενδικοφανούς προσφυγής του του, ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθμ. πρωτ. Ε.Μ.ΕΙΣ. Δ ΕΞ 2020/5.6.2020 απάντησή της η Προϊσταμένη της Επιχειρησιακής Μονάδας Είσπραξης απέρριψε την υπ' αριθμ. πρωτ./2020 αίτηση του προσφεύγοντος, αποφαινόμενη ότι ο προσφεύγων θεωρείται προσωπικώς και αλληλεγγύως υπεύθυνος με την εταιρεία με την επωνυμία «.....», ΑΦΜ, για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές της από ΦΠΑ και πρόστιμα ΦΠΑ, δεδομένου ότι α) είχε την ιδιότητα του διευθύνοντος συμβούλου της εν λόγω εταιρείας κατά το χρονικό διάστημα από 08.06.2007 μέχρι και 02.02.2010 και β) οι ως άνω ληξιπρόθεσμες οφειλές της αφορούν στα οικονομικά έτη 2008 και 2009, ήτοι σε περιόδους, κατά τις οποίες είχε την ιδιότητα του διευθύνοντος συμβούλου της, και καταλογίστηκαν σε βάρος της κατόπιν ελέγχου, ενώ από τα προσκομισθέντα έγγραφα δεν αποδεικνύεται ότι ο ίδιος δεν είχε υπαιτιότητα για τη μη καταβολή/απόδοση των εν λόγω χρεών.

Με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή του ο προσφεύγων ζητά την ακύρωση της ως άνω υπ' αριθμ. πρωτ. Ε.Μ.ΕΙΣ. Δ ΕΞ 2020/5.6.2020 απάντησης της Προϊσταμένης της Επιχειρησιακής Μονάδας Είσπραξης και τη συνακόλουθη άρση όλων των ληφθέντων σε βάρος του μέτρων του ΚΕΔΕ, προβάλλοντας, συνοπτικά, το λόγο ότι εν προκειμένω η Προϊσταμένη της Επιχειρησιακής Μονάδας Είσπραξης ερμήνευσε εσφαλμένα τις εφαρμοστέες νομικές διατάξεις σε συνδυασμό με τα κρίσιμα πραγματικά περιστατικά.

Στα πλαίσια της διαδικασίας επανεξέτασης η Υπηρεσία μας απέστειλε στην Επιχειρησιακή Μονάδα Είσπραξης το υπ' αριθμ. πρωτ. Δ.Ε.Δ. ΕΞ 2021 ΕΜΠ/30.6.2021 έγγραφο. Επ' αυτού η Επιχειρησιακή Μονάδα Είσπραξης μας απέστειλε το υπ' αριθμ. πρωτ. Ε.Μ.ΕΙΣ. Α ΕΞ 2021/21.7.2021 έγγραφο.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 50 ν. 4174/2013, όπως ίσχυαν **μετά** την τροποποίησή τους με τις διατάξεις του άρθρου 34 ν. 4646/2019 (ΦΕΚ Α' 201/12.12.2019): «1. Τα πρόσωπα, που είναι εκτελεστικοί πρόεδροι, διευθυντές, γενικοί διευθυντές, **διαχειριστές**,

διευθύνοντες σύμβουλοι, **εντεταλμένοι στη διοίκηση** και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, καθώς και τα πρόσωπα που **ασκούν εν τοις πράγμασι τη διαχείριση ή διοίκηση νομικού προσώπου** ή νομικής οντότητας, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα για την πληρωμή του φόρου εισοδήματος, παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων, που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες, ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσής τους, ως και για τους τόκους, πρόστιμα, προσαυξήσεις και οποιεσδήποτε διοικητικές χρηματικές κυρώσεις επιβάλλονται επ' αυτών, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι κατωτέρω προϋποθέσεις: α. τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου, β. οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων με την επιφύλαξη των επόμενων εδαφίων. Αν οι οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα κατά την έννοια της παραγράφου αυτής νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές. Σε περίπτωση που οι υπό παρ. 1 φορολογικές οφειλές έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει και τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά τον χρόνο που κάθε δόση της ρύθμισης κατέστη ληξιπρόθεσμη ή η ρύθμιση απωλέσθηκε. Για τα ποσά των τόκων, των προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά, γ. οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για την μη ύπαρξη υπαιτιότητας φέρουν τα υπό παρ. 1 πρόσωπα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύνανται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας. 2. [...]. 4. Πρόσωπα ευθυνόμενα για την καταβολή φόρου εκ μέρους του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας σύμφωνα με το παρόν άρθρο δύνανται να ασκήσουν έναντι της Φορολογικής Διοίκησης, παράλληλα με το νομικό πρόσωπο ή τη νομική οντότητα, οποιοδήποτε δικαίωμα θα είχε στη διάθεση του το νομικό πρόσωπο ή η νομική οντότητα. 5. [...].»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 66 παρ. 29 ν. 4646/2019 (ΦΕΚ Α' 201/12.12.2019): «Οι παρ. 1 και 2 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις του άρθρου 34 του παρόντος, ισχύουν **από τη δημοσίευση του παρόντος** και εφαρμόζονται **και για οφειλές, οι οποίες έχουν βεβαιωθεί πριν από τη θέση σε ισχύ του παρόντος** σε βάρος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων για τις οποίες ευθύνονται αλληλεγγύως και προσωπικά τα φυσικά πρόσωπα κατ' εφαρμογή του άρθρου 50 παρ. 1 και 2, όπως ίσχυε πριν την τροποποίησή του με τις διατάξεις του άρθρου 34 του παρόντος, του άρθρου 115 του ν. 2238/1994 [...], της παρ. 7 του άρθρου 22 του ν. 2648/1998 [...], της περ. β' του άρθρου 55 του ν. 2859/2000 [...], καθώς και κάθε άλλης διάταξης με την οποία θεσπίζεται αλληλέγγυα ευθύνη για οφειλές για τις οποίες εφαρμόζεται ο Κώδικας. Οι οφειλές αυτές παύουν να βαρύνουν τα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα, εφόσον τα τελευταία δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις, που τίθενται με τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013, όπως αντικαθίστανται με τις

διατάξεις του άρθρου 34 του παρόντος για τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης και αίρονται τα σε βάρος τους ληφθέντα μέτρα. **Για την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου, υποβάλλεται αίτηση** στην Υπηρεσία της Φορολογικής Διοίκησης που είναι αρμόδια για την επιδίωξη της είσπραξης των οφειλών **μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2020**. Η αίτηση μπορεί να υποβληθεί και για εκκρεμείς υποθέσεις οφειλών κατά την έννοια της παρ. 50 του άρθρου 72 του ν. 4174/2013, όπως ισχύει, καθώς και για εκκρεμείς υποθέσεις οφειλών ενώπιον των αρμόδιων δικαστηρίων μετά από άσκηση ανακοπής. Η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει αιτιολογημένη πράξη, με την οποία αποδέχεται ή απορρίπτει την αίτηση. Κατά της τυχόν απορριπτικής απόφασης ή της σιωπηρής απόρριψης της αίτησης μπορεί να ασκηθεί ενδικοφανής προσφυγή κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 63 του ν.4174/2013. Ποσά που έχουν εισπραχθεί από τα πρόσωπα της παρ. 1 του άρθρου 50 του ν.4174/2013 δεν επιστρέφονται.»

Επειδή, σύμφωνα με την Αιτιολογική Έκθεση επί του άρθρου 34 ν. 4646/2019: «Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις αποκαθίσταται μια **εύλογη ισορροπία** ανάμεσα στην ευθύνη του πρωτοφειλέτη νομικού προσώπου/νομικής οντότητας και στην αλληλέγγυα ευθύνη των ασκούντων πραγματική διοίκηση για την εξόφληση των υποχρεώσεων του πρώτου προς το Δημόσιο (ειδικότερα του φόρου εισοδήματος του παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, του ΦΠΑ και του ΕΝΦΙΑ). Η **μέχρι σήμερα** ισχύουσα ρύθμιση επιβάλλει ένα είδος αντικειμενικής ευθύνης που δεν αφορά μόνο τα πρόσωπα που άσκησαν πραγματική διοίκηση κατά τη διάρκεια της οποίας δημιουργήθηκαν και έμειναν ανεξόφλητες οι παραπάνω υποχρεώσεις αλλά **επεκτείνεται στα πρόσωπα που διαδέχθηκαν τους ανωτέρω** στη διοίκηση του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας. Τα τελευταία, **ενώ δεν έχουν οποιαδήποτε συμμετοχή** στη δημιουργία της φορολογικής υποχρέωσης και στην μη εκπλήρωσή της, υπό το ισχύον σήμερα νομικό πλαίσιο, ευθύνονται αλληλεγγύως με τα πρόσωπα που προκάλεσαν την οφειλή. Συνεπώς, **η αλληλέγγυα ευθύνη περιορίζεται στα πρόσωπα που πράγματι άσκησαν διοίκηση** και ως εκ τούτου είχαν την δυνατότητα να ενεργούν στο όνομα και για λογαριασμό του νομικού προσώπου/οντότητας, δηλαδή ήταν εξουσιοδοτημένα να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις που βάραιναν το τελευταίο, συμπεριλαμβανομένης και της εξόφλησης του φόρου εισοδήματος του παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, του ΦΠΑ και του ΕΝΦΙΑ. Για τον λόγο αυτόν η αλληλέγγυα ευθύνη περιορίζεται στους Εκτελεστικούς Προέδρους, Διευθυντές, Γενικούς Διευθυντές, Διαχειριστές, Διευθύνοντες Συμβούλους, Εντεταλμένους στη Διοίκηση και Εκκαθαριστές που εκτός της τυπικής ιδιότητάς τους συνέτρεχαν σωρευτικά οι ακόλουθες τρεις προϋποθέσεις: α. τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου, β. οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων με την επιφύλαξη ορισμένων ειδικότερων περιπτώσεων, που ορίζονται επίσης κατωτέρω, γ. οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για την μη ύπαρξη υπαιτιότητας, φέρουν τα παραπάνω πρόσωπα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύνανται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας. Αν οι οφειλές της περίπτωσης β **έδιαπιστώνονται μετά από έλεγχο**, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα, νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συντρέχουν

οι προϋποθέσεις των στοιχείων α΄ και γ΄ κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές. [...]. Επίσης, ρητά προβλέπεται ότι για τα ποσά των τόκων, των προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαρύνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά. Ο ανωτέρω περιορισμός της αλληλέγγυας ευθύνης των διοικούντων νομικά πρόσωπα και οντότητες αποτελεί **κανόνα στις περισσότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης** και υπό **μάλλον επιεικέστερη** εκδοχή. Περαιτέρω, αποφεύγονται ακραίες περιπτώσεις αλληλέγγυας ευθύνης προσώπων που είναι προδήλως αμέτοχα στην δημιουργία των φορολογικών υποχρεώσεων και στην μη εξόφλησή τους όπως οι Εκκαθαριστές και οι δικαστικά διοριζόμενες διοικήσεις νομικών προσώπων. Αυτό άλλωστε έχει κρίνει και το ΝΣΚ στην γνωμοδότηση 165/2007 της 24.4.2007 η οποία έγινε δεκτή από τον Αρ. Πρωτ. 2/33094/0025 της 14.6.2007. Για την ταυτότητα του λόγου, η αλληλέγγυα ευθύνη δεν πρέπει να καταλαμβάνει τους διοικούντες που διαδέχθηκαν εκείνους οι οποίοι άφησαν ανεξόφλητες τις φορολογικές υποχρεώσεις του νομικού προσώπου. Είναι επίσης αξιοσημείωτο ότι η μέχρι σήμερα ισχύουσα δρακόντεια νομοθεσία, έχει ως συνέπεια την άρνηση ανάληψης καθηκόντων εκκαθαριστή, με αποτέλεσμα να βρίσκονται επί σειρά ετών σε κατάσταση τέλματος, νομικά πρόσωπα που τελούν υπό εκκαθάριση. Συναφώς επισημαίνεται, ότι εταιρείες του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα με ληξιπρόθεσμες οφειλές προς το Δημόσιο πολύ συχνά δεν μπορούν να απευθυνθούν σε έμπειρα στελέχη για την ανάληψη διαχειριστικών καθηκόντων διότι η αλληλέγγυα ευθύνη είναι απολύτως αποτρεπτική προς τούτο. Επομένως, η προτεινόμενη ρύθμιση συμβάλλει στην εύρυθμη λειτουργία της αγοράς και στην αποκατάσταση κλίματος ασφάλειας των συναλλαγών.»

Επειδή, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην από 15.7.2020 έκθεση απόψεων της Προϊσταμένης της Επιχειρησιακής Μονάδας Είσπραξης επί της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής: «...Α. ΙΣΤΟΡΙΚΟ. Στο πλαίσιο της αρμοδιότητας μας και προς επιδίωξη είσπραξης των ληξιπρόθεσμων ταμειακώς βεβαιωμένων στη Δ.Ο.Υ. Ιωαννίνων οφειλών της εταιρείας με την επωνυμία «.....» και ΑΦΜ (εφεξής η «Εταιρεία»), η Υπηρεσία μας προχώρησε το έτος 2018 σε έρευνα, προκειμένου να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις του Ελληνικού Δημοσίου. Από την εν λόγω έρευνα προέκυψε ότι οι συνολικά βεβαιωμένες στην ως άνω Δ.Ο.Υ. ληξιπρόθεσμες οφειλές της Εταιρείας, τρέχοντος συνολικού ύψους €3.586.881,52 (€2.884.794,38 βασική οφειλή, €690.454,09 προσαυξήσεις και €11.633,05 λοιπές χρεώσεις), προέρχονται κυρίως από καταλογισθέντα κατόπιν τακτικού φορολογικού ελέγχου ποσά φόρου εισοδήματος, Φ.Π.Α. και προστίμων Φ.Π.Α. και Κ.Β.Σ. φορολογικών ετών από 2008 έως 2011 (Συνημμένο 1). Στο ως άνω πλαίσιο και αφού διαπιστώθηκε ότι οι νόμιμοι τίτλοι των απαιτήσεων του Δημοσίου δεν τελούσαν σε διοικητική ή δικαστική αναστολή είσπραξης ούτε σε καθεστώς ρύθμισης, η Υπηρεσία μας προέβη σε έρευνα σχετικά με τη νομική και περιουσιακή κατάσταση της Εταιρείας και των συνυπεύθυνων -για την πληρωμή των φορολογικών οφελών- με αυτή προσώπων. Από τα σχετικά με την εκπροσώπηση της Εταιρείας υπ' αριθμ./2007,/2009 και/2010 ΦΕΚ (Τεύχος ΑΕ/ΕΠΕ - Συνημμένα 2^{α-γ}) προέκυψε ότι ο προσφεύγων, για το χρονικό διάστημα από 08.06.2007 έως 20.03.2010, τελούσε **Διευθύνων Σύμβουλος** της Εταιρείας και **Αντιπρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου** αυτής, με παράλληλα καθήκοντα αναπλήρωσης του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου,

του , σε περίπτωση κωλύματός του. Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω και του ότι η ικανοποίηση των απαιτήσεων του Δημοσίου κατά της Εταιρείας δεν εξασφαλίζεται από τα περιουσιακά στοιχεία αυτής, η Υπηρεσία μας προέβη στην έκδοση και αποστολή δια συστημένης επιστολής της από 14.06.2018 και με αριθμ. πρωτ. Ε.Μ.ΕΙΣ. Δ ΕΞ 2020 (α/α/2018 στη ΔΟΥ Ιωαννίνων) ατομικής ειδοποίησης καταβολής - υπερημερίας προς τον προσφεύγοντα, υπό την ιδιότητα αυτού ως Διευθύνοντος Συμβούλου της Εταιρείας, καλώντας τον να τακτοποιήσει τις εκεί αναφερόμενες οφειλές (ΑΤΒ/2017/οικ. έτος 2009,/2017/οικ. έτος 2009,/2017/οικ. έτος 2008 και/2018/οικ. έτος 2009) που **ανάγονται αποκλειστικά στο διάστημα που τελούσε Διευθύνων Σύμβουλος της Εταιρείας** κατά τα αναφερόμενα ανωτέρω (συνολικού ύψους -κατά το χρόνο έκδοσης της εν λόγω ειδοποίησης- €1.404.163,52 (βασική οφειλή €1.329.087,97 και προσαυξήσεις €75.075,55) (Συνημμένο 3). Επισημαίνουμε ότι άπασες οι ως άνω οφειλές προέρχονται από μη αποδοθέν στο Δημόσιο **Φ.Π.Α. και από πρόστιμα Φ.Π.Α.** κατόπιν του προαναφερθέντος τακτικού ελέγχου. Σε συνέχεια της ως άνω ειδοποίησης πρόσκλησης, και για τις ίδιες ως άνω οφειλές, η Υπηρεσία μας έλαβε τα ακόλουθα μέτρα εις βάρος του προσφεύγοντος: (α) την υπ' αριθμ. ειδ. βιβλίου/2020 αναγκαστική κατάσχεση ακίνητης περιουσίας δυνάμει της υπ' αριθμ./2019 έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου ως μέλους της αστικής εταιρείας δικαστικών επιμελητών με την επωνυμία «.....», σε εκτέλεση της με αριθμ. πρωτ. Ε.Μ.ΕΙΣ./2019 (α/α/2019) παραγγελίας του Προϊσταμένου της Υπηρεσίας μας, (β) την υπ' αριθμ. πρωτ. Ε.Μ.ΕΙΣ./2018 (αρ. ειδ. βιβλίου/2018) κατάσχεση εις χείρας της ως τρίτης, (γ) την υπ' αριθμ. πρωτ. Ε.Μ.ΕΙΣ./2018 (αρ. ειδ. βιβλίου/2018) κατάσχεση εις χείρας ως τρίτης και (δ) την υπ' αριθμ. πρωτ. Ε.Μ.ΕΙΣ./2018 (αρ. ειδ. βιβλίου/2018) κατάσχεση εις χείρας της ως τρίτης. Επισημαίνουμε ότι επί των ως άνω κατασχέσεων εις χείρας τρίτου άπαντα τα ως άνω πιστωτικά ιδρύματα προέβησαν σε θετική δήλωση. Κατόπιν της πρόσφατης εκδόσεως του ν. 4646/2019, δυνάμει των αρ. 34 και 66 του οποίου τροποποιήθηκε το αρ. 50 του ν.4174/2013 (ΚΦΔ) περί αλληλέγγυας με τα νομικά πρόσωπα ευθύνης των διοικούντων τους (διευθυνόντων συμβούλων, διαχειριστών, εκκαθαριστών κτλ), ο προσφεύγων κατέθεσε στην Υπηρεσία μας την από 06.03.2020 και με αριθμ. πρωτ. εισερχομένου στην Υπηρεσία μας Ε.Μ.ΕΙΣ./2020 αίτησή του, δυνάμει της οποίας ζητούσε την αναγνώριση της ανυπαρξίας ευθύνης του σε σχέση με τα χρέη της Εταιρείας και τη διαγραφή από το ΑΦΜ του των σχετικών οφειλών, την άρση όλων των εις βάρος του ληφθέντων προς ικανοποίηση των σχετικών απαιτήσεων του Δημοσίου μέτρων και τη μη λήψη άλλων σχετικών μέτρων στο μέλλον, λόγω μη συνδρομής στο πρόσωπό του των απαιτούμενων κατά το αρ. 50 του ν. 4174/2013 (ΚΦΔ), ως ισχύει σήμερα, προϋποθέσεων. Επί της εν λόγω αίτησης, η Υπηρεσία μας εξέδωσε την από 05.06.2020 και με αριθμ. πρωτ. Ε.Μ.ΕΙΣ. Δ ΕΞ 2020 καθ' όλα νομότυπη έγγραφη απάντηση της, με την οποία απορρίπτει της ως άνω αίτηση, παραθέτοντας πλήρη, σαφή και ορισμένη αιτιολόγηση σύμφωνα με τα στο νόμο προβλεπόμενα. Η ως άνω απορριπτική απάντηση της Υπηρεσίας μας προσβάλλεται με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, την οποία αποκρούουμε με το παρόν ως απαράδεκτη, νόμω και ουσία αβάσιμη. Β. ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟΥ ΤΟΥ ΑΙΤΗΜΑΤΟΣ

ΔΙΑΓΡΑΦΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΑΦΜ ΤΟΥ ΠΡΟΣΦΕΥΓΟΝΤΟΣ ΤΩΝ ΟΦΕΙΛΩΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ. Με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ο προσφεύγων, μεταξύ άλλων, αιτείται τη διαγραφή από το ΑΦΜ του όλων των οφειλών της Εταιρείας, αίτημα που πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο, καθ' ότι οι εν λόγω οφειλές δεν έχουν βεβαιωθεί στο όνομα και στο ΑΦΜ του προσφεύγοντος, αλλά της πρωτοφειλέτριας Εταιρείας. Συγκεκριμένα, τα συνυπεύθυνα πρόσωπα δεν καθίστανται υποκείμενα της σχετικής φορολογικής υποχρέωσης για την καταβολή του οφειλόμενου από τον πρωτοφειλέτη (εν προκειμένω την Εταιρεία) φόρου, τέλους, προστίμου κτλ., αλλά φέρουν απλή πρόσθετη ευθύνη προς πληρωμή του βεβαιωθέντος σε βάρος του πρωτοφειλέτη φόρου, η οποία ανάγεται για πρώτη φορά στο στάδιο της είσπραξής του. Επομένως, η ευθύνη τυχόν συνυπεύθυνων προσώπων δεν ανάγεται στο στάδιο της βεβαίωσης αλλά στο στάδιο της είσπραξης του σχετικού φόρου και για την ενεργοποίησή της δεν απαιτείται να επαναληφθεί η διαδικασία προσδιορισμού και βεβαίωσης του φόρου, με κοινοποίηση, προς τα εν λόγω πρόσωπα, φύλλου ελέγχου, ούτε, περαιτέρω, η επ' ονόματί τους ταμειακή βεβαίωση του οφειλόμενου ποσού του φόρου, αλλά επιτρέπεται να επιδιωχθεί η αναγκαστική είσπραξη του οφειλόμενου ποσού του φόρου από τα πρόσωπα αυτά βάσει της ταμειακής βεβαίωσης που έχει εκδοθεί επ' ονόματι της εταιρείας (βλ. ΣτΕ 2636/2018, 2275/2017, 1623/2015, 4537/2014, 844/2012, 2711/2011, 708/2008, 2712/2002, ΔΕφΑΘ 5305/2017). Στο ως άνω πλαίσιο, το αίτημα διαγραφής των επίδικων οφειλών της Εταιρείας πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο. Γ. ΕΠΙ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ ΤΗΣ ΕΝΔΙΚΟΦΑΝΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ. Με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ο προσφεύγων εσφαλμένως ισχυρίζεται ότι κατ' εφαρμογή των διατάξεων του αρ. 50 του ν. 4174/2013 (ΚΦΔ), ως ισχύει σήμερα, δεν πρέπει να θεωρείται από το Δημόσιο συνυπεύθυνος για τα ως άνω χρέη της Εταιρείας, καθώς -όπως υποστηρίζει- (I) η μη άσκηση εκ μέρους του πραγματικής διοίκησης της Εταιρείας και διαχείρισης της περιουσίας της και (II) η έλλειψη υπαιτιότητάς του στη μη καταβολή και απόδοση των εν λόγω εταιρικών χρεών (καθώς ως ισχυρίζεται δεν είχε σχέση με τη διαχείριση των εταιρικών υποθέσεων) συνεπάγονται τη μη θεμελίωση ευθύνης στο πρόσωπο του ελλείψει των προβλεπόμενων στο αρ. 50 του ν. 4174/2013 (ΚΦΔ), ως ισχύει σήμερα, προϋποθέσεων. Προς επίρρωση δε των ισχυρισμών του επικαλείται και προσκομίζει τις υπ' αριθμ./2012,/2012,/2013,/2013 (μονομελής σύνθεση),/2015 και/2015 (τριμελής σύνθεση) αθωωτικές ως προς τον προσφεύγοντα αποφάσεις του Πλημμελειοδικείου επί της συναυτουργίας στο αδίκημα της κατ' εξακολούθησιν έκδοσης ακάλυπτων επιταγών καθώς και την υπ' αριθμ./2019 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου επί προσφυγής του προσφεύγοντος κατά της υπ' αριθμ./2016 πράξης διασφάλισης συμφερόντων του Δημοσίου (κατ' αρ. 46 του ν. 4174/2013 (ΚΦΔ)) της ΔΟΥ Ιωαννίνων (και της σχετικής απόρριψης της ενδικοφανούς προσφυγής του). Άπαντες οι αναφερόμενοι στην υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή λόγοι πρέπει να απορριφθούν ως νόμω και ουσία αβάσιμοι για τους κατωτέρω σαφείς και ορισμένους λόγους: Γ.Ι. Επί του **πρώτου** λόγου της ενδικοφανούς προσφυγής. Με τον πρώτο λόγο της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής, ο προσφεύγων υποστηρίζει εσφαλμένως ότι δεν συντρέχουν στο πρόσωπό του οι προϋποθέσεις της παρ. 1(α) του αρ. 50 του Ν. 4174/2013 (ΚΦΔ) ως ισχύει σήμερα, καθώς -ως επικαλείται- ουδέποτε άσκησε διοίκηση της Εταιρείας ή διαχειριστικές πράξεις, ενώ ο διορισμός του στη θέση του Διευθύνοντος Συμβούλου ήταν τυπικός και η ουσιαστική εξουσία διοίκησης και εκπροσώπησης της Εταιρείας είχε ανατεθεί αποκλειστικά στον Πρόεδρο του

Διοικητικού Συμβουλίου, του Σε αντίθεση με τα όσα ισχυρίζεται ο προσφεύγων στην υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή του, προκύπτει σαφώς από τα δημοσιευμένα στα υπ' αριθμ./2007,/2009 και/2010 ΦΕΚ (Τεύχος ΑΕ/ΕΠΕ - Συνημμένα 2^{α-γ}) πρακτικά του Διοικητικού Συμβουλίου ότι ο προσφεύγων είχε οριστεί ως Διευθύνων Σύμβουλος της Εταιρείας, έχοντας αναλάβει όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που συνεπάγεται μία τέτοια θέση. Η εκ του καταστατικού της Εταιρείας παράλληλη ανάθεση εξουσιών στον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου, του, και, σε περίπτωση κωλύματος αυτού, στον ίδιο τον προσφεύγοντα, δεν διαφοροποιεί σε οποιοδήποτε βαθμό τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που είχε αναλάβει ως ορισθείς Διευθύνων Σύμβουλος της Εταιρείας. Σύμφωνα με το αρ. 50 παρ. 1 (α) του Ν. 4174/2013 (ΚΦΔ), ως ισχύει σήμερα, η αλληλέγγυα ευθύνη διοικούντων για την καταβολή οφειλών νομικού προσώπου θεμελιώνεται **είτε** εκ της ιδιότητάς τους **είτε** εκ της εν τοις πράγμασι διαχείρισης ή διοίκησης του νομικού προσώπου. Ως εκ τούτου, κατά την ρητή διατύπωση του νόμου, για τη θεμελίωση της ευθύνης των ως άνω προσώπων, **αρκεί** τα τελευταία να έχουν την ιδιότητα του διευθύνοντος συμβούλου, διαχειριστή, εντεταλμένου στη διοίκηση κτλ., **χωρίς να απαιτείται να ασκούν πραγματικά οι ίδιοι** την διαχείριση ή διοίκηση του νομικού προσώπου. Εν προκειμένω, η επικαλούμενη από τον προσφεύγοντα μη άσκηση πραγματικής διοίκησης της Εταιρείας και η παράλληλη ανάθεση εξουσιών στον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου -και σε περίπτωση κωλύματος αυτού στον ίδιο τον προσφεύγοντα- δεν τον απαλλάσσει από την ευθύνη του ως Διευθύνοντος Συμβούλου της Εταιρείας, καθώς και από την ευθύνη του έναντι τρίτων (οι οποίοι άλλωστε δεν γνωρίζουν ούτε δύνανται να γνωρίζουν τις εκ του καταστατικού της Εταιρείας ανατεθειμένες αρμοδιότητες). Ως διορισμένος Διευθύνων Σύμβουλος της Εταιρείας, διέθετε την οργανική εξουσία εκπροσώπησης και διοίκησης αυτής και όφειλε να μεριμνά κατά την διάρκεια της θητείας του για την τήρηση των υποχρεώσεών του που πηγάζουν από τη φορολογική νομοθεσία, η δράση δε τρίτου προσώπου στην εκπροσώπηση της Εταιρείας δεν απαλλάσσει τον προσφεύγοντα από την ευθύνη του για την καταβολή των οφειλών της. Επιπλέον, από τα συνυποβαλλόμενα έγγραφα δεν προέκυψε ότι ο προσφεύγων αγνοούσε ή δεν είχε αποδεχτεί τον κατά τα ανωτέρω διορισμό του ως Διευθύνοντος Συμβούλου της Εταιρείας ή ακόμα και ότι, κατά την κρίσιμη περίοδο, στερούνταν δικαιοπρακτικής ικανότητας ή ικανότητας προς καταλογισμό ή ότι βρισκόταν σε πλάνη, απάτη ή απειλή σε βάρος του κατά την ανάληψη των εν λόγω καθηκόντων. Αντιθέτως, ο ίδιος ο προσφεύγων αναγνωρίζει την ιδιότητά του ως Διευθύνοντος Συμβούλου της Εταιρείας τόσο δυνάμει της με ημερομηνία 02.02.2010 εξώδικης δήλωσής του, στην οποία αναφέρει ότι «[...] γνωστοποιώ και κοινοποιώ [...] την με άμεση ισχύ παραίτησή μου από τη θέση του μέλους του Δ.Σ. και του Διευθύνοντος Συμβούλου της Εταιρείας», όσο και από τον με ημερομηνία 30.04.2009 ισολογισμό της Εταιρείας, τον οποίο υπογράφει υπό την ιδιότητα του Αντιπροέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου και του Διευθύνοντος Συμβούλου της Εταιρείας (υπ' αριθμ./2009 ΦΕΚ, Τεύχος ΑΕ-ΕΠΕ, Συνημμένο 4). Επισημαίνουμε μάλιστα ότι δυνάμει του αρ. 42^ο παρ. 5 του ν. 2190/1920, που ίσχυε κατά το χρόνο υπογραφής του ως άνω ισολογισμού (αλλά και υπό το ισχύον καθεστώς του αρ. 147 παρ. 1 του ν. 4548/2018) «Για να ληφθεί από τη γενική συνέλευση έγκυρη απόφαση πάνω στις οικονομικές καταστάσεις που έχουν εγκριθεί από το διοικητικό συμβούλιο, πρέπει να έχουν υπογραφεί από τρία διαφορετικά πρόσωπα, ήτοι από: α) τον πρόεδρο του διοικητικού συμβουλίου

ή τον αναπληρωτή του, β) τον διευθύνοντα ή εντεταλμένο σύμβουλο και, σε περίπτωση που δεν υπάρχει τέτοιος σύμβουλος ή η ιδιότητά του συμπίπτει με εκείνη των ανωτέρω προσώπων, από ένα μέλος του διοικητικού συμβουλίου που ορίζεται από αυτό γ) τον υπεύθυνο για τη διεύθυνση του λογιστηρίου». Εν προκειμένω, ο ως άνω ισολογισμός υπογράφεται από τον υπό (α) αναφερόμενο Πρόεδρο, από τον υπό (β) αναφερόμενο Διευθύνοντα Σύμβουλο και ήδη προσφεύγοντα και από τον υπό (γ) αναφερόμενο υπεύθυνο λογιστηρίου. Είναι, συνεπώς, σαφές ότι ο προσφεύγων όχι μόνο έφερε την ιδιότητα του Διευθύνοντος Συμβούλου της Εταιρείας, αλλά **και ενεργούσε και ως τέτοιος**. Στο πλαίσιο των ανωτέρω, η υπό κρίση Σας ενδικοφανής προσφυγή, κατά το μέρος που αφορά στον ως άνω λόγο, πρέπει να απορριφθεί ως νόμω και ουσία αβάσιμη. Γ.ΙΙ. Επί του **δεύτερου** λόγου της ενδικοφανούς προσφυγής. Με τον δεύτερο λόγο της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι δεν συντρέχει στο πρόσωπό του η απαιτούμενη από το αρ. 50 παρ. 1(γ) του ν. 4174/2013, ως ισχύει σήμερα, υπαιτιότητα στην μη καταβολή ή/και απόδοση των επίδικων εταιρικών χρεών, καθώς, ως ισχυρίζεται, ουδέποτε είχε σχέση με τη διαχείριση της Εταιρείας, η οποία -κατά τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος- ασκούνταν αποκλειστικά από τον Γεώργιο Σταύρου του Ιωάννη. **Πλέον** των ανωτέρω υπό Γ.Ι. αναφερόμενων, επισημαίνουμε ότι δυνάμει του αρ. 50 παρ. 1(γ) του ν. 4174/2013 (ΚΦΔ), ως ισχύει σήμερα, τίθεται ως προϋπόθεση για τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης των εκεί αναφερόμενων προσώπων, η συνδρομή του στοιχείου της υπαιτιότητας, το βάρος απόδειξης για την μη ύπαρξη της οποίας φέρουν τα εν λόγω πρόσωπα. Σύμφωνα με την ίδια παράγραφο, οι περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας δύνανται να ορίζονται **ενδεικτικά** με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων, της οποίας η έκδοση αναμένεται. Εν προκειμένω, είναι πασιφανής η αδυναμία του προσφεύγοντος να αποδείξει την έλλειψη υπαιτιότητάς του, **περιοριζόμενου αποκλειστικά σε ισχυρισμούς** περί μη πραγματικής άσκησης διοίκησης και εκπροσώπησης της Εταιρείας και διαφωνίας του με τον τρόπο λειτουργίας αυτής, την οποία ωστόσο παρέλειψε να εκδηλώσει αποτελεσματικά και έγκαιρα, αλλά αρκέστηκε -ως αναφέρει ο ίδιος- στο να «εκφράσει» τις όποιες επιφυλάξεις του στον Πρόεδρο, του, «σε ανύποπτο χρόνο». Από τα ως άνω δημοσιευμένα πρακτικά του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρείας (Συνημμένα 2^{α-γ}), τα οποία ο προσφεύγων γνώριζε και είχε αποδεχτεί, δημιουργείται η εύλογη πεποίθηση σε οποιονδήποτε τρίτο συναλλασσόμενο, ότι ο τελευταίος έχει οριστεί και ενεργεί ως Διευθύνων Σύμβουλος της Εταιρείας. Ως τέτοιος, και στο πλαίσιο των ανατεθέντων σε αυτόν καθηκόντων, ο προσφεύγων είχε την υποχρέωση να τηρεί τους κανόνες επιμέλειας που επιβάλλεται να καταβάλλονται εντός του κύκλου της οικονομικής δραστηριότητας της Εταιρείας. Η τυχόν παράλειψη άσκησης των εν λόγω καθηκόντων από την πλευρά του προσφεύγοντος, ή/και η παράλληλη άσκηση τέτοιων καθηκόντων από τρίτο πρόσωπο, μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου ή μη, δεν μπορεί να στοιχειοθετήσει λόγο απαλλαγής του πρώτου από την αστική ευθύνη για την καταβολή χρεών του νομικού προσώπου. Αντιθέτως έστω και εξ αμελείας παράλειψη άσκησης των εν λόγω καθηκόντων ενέχει το στοιχείο της υπαιτιότητας δεδομένης της γνώσης και της αποδοχής του προσφεύγοντος του διορισμού του στην θέση του Διευθύνοντος Συμβούλου της Εταιρείας οργάνου. Και αυτό διότι η ευθύνη του αρ. 50 του ν. 4174/2013 (ΚΦΔ) δεν αποτελεί μορφή ποινικής ή διοικητικής κύρωσης, άλλα ένα είδος αστικής ευθύνης. Στο πλαίσιο των ανωτέρω, και παρά τις συνεχείς αναφορές του προσφεύγοντος περί έλλειψης υπαιτιότητάς του, δεν

αποδεικνύεται η εκ μέρους του επίδειξη επιμελούς συμπεριφοράς. Η επικαλούμενη από τον προσφεύγοντα αποχή από εκπροσωπευτικές ή/και διαχειριστικές πράξεις, όχι μόνο δεν αποδεικνύει την έλλειψη υπαιτιότητας του προσφεύγοντος αλλά καταδεικνύει την αμελή και πλημμελή άσκηση των καθηκόντων του, γεγονός που τον καθιστά υπεύθυνο. Όπως άλλωστε έχει κριθεί νομολογιακά, αμέλεια, και άρα ευθύνη εντεταλμένου στη διοίκηση της Εταιρείας προσώπου υπάρχει όταν αυτό δεν καταβάλει κατά την άσκηση των καθηκόντων του την επιμέλεια του συνετού επιχειρηματία. Επισημαίνουμε μάλιστα ότι η εκ μέρους του υπογραφή του προαναφερθέντος ισολογισμού της Εταιρείας, υπό την ιδιότητα μάλιστα του Διευθύνοντος Συμβούλου αυτής, κάθε άλλο παρά εκδήλωση διαφωνίας στον τρόπο διαχείρισης των εταιρικών υποθέσεων από τον Πρόεδρο, του, αποτελεί. Η αναφερόμενη, μάλιστα, από τον ίδιο τον προσφεύγοντα, με ημερομηνία 02.02.2010 εξώδική δήλωσή του δεν περιέχει οποιαδήποτε αναφορά σε διαφωνία και τυχόν ενστάσεις του τελευταίου σε θέματα διοίκησης της Εταιρείας, αλλά συνιστά απλή παραίτηση από τη θέση του μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου και του Διευθύνοντος Συμβούλου αυτής, η οποία, σε κάθε περίπτωση, παράγει έννομα αποτελέσματα για το μέλλον. Η αναφορά δε του Μονομελούς Πρωτοδικείου, στην υπ' αριθμ./2016 απόφασή του επί της αίτησης του Δημοσίου για διορισμό προσωρινής διοίκησης της Εταιρείας, περί παραίτησης του προσφεύγοντος λόγω συνεχών και οξύτατων διαφωνιών του με τα λοιπά μέλη της διοίκησης, δεν αποδεικνύει την επίδειξη εκ μέρους του της απαιτούμενης επιμελούς συμπεριφοράς και μέριμνας για τις εταιρικές υποθέσεις κατά το προηγούμενο κρίσιμο διάστημα, έλαβε δε χώρα για να καταδείξει την «έκτοτε» μη συμμετοχή του προσφεύγοντος στη διοίκηση της Εταιρείας και να αιτιολογήσει το μη διορισμό του από το δικαστήριο ως μέλους της προσωρινής διοίκησης. Περαιτέρω, και με δεδομένο ότι οι επίδικες οφειλές προήλθαν κατόπιν τακτικού ελέγχου και αφορούν σε Φ.Π.Α. που δεν αποδόθηκε στο Δημόσιο κατά τη διάρκεια της θητείας του προσφεύγοντος και σε πρόστιμα Φ.Π.Α., **πλέον** των αναφερόμενων περί υπαιτιότητας ανωτέρω, σημειώνουμε την παρ. 1(β) του αρ. 50 του ν. 4174/2013 (ΚΦΔ), ως ισχύει, μετά την τροποποίησή του με το αρ. 34 του ν. 4646/2019, κατά το οποίο: «...Αν οι οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα κατά την έννοια της παραγράφου αυτής νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' [περί ιδιότητας διοικούντος/εν τοις πράγμασι διοίκησης] και γ' [περί υπαιτιότητας] κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές». Τα ανωτέρω παρατίθενται πλήρως αιτιολογημένα και με απόλυτη σαφήνεια στην προσβαλλόμενη δια της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής απάντησής μας, η οποία ορθά έκρινε ότι συντρέχει στο πρόσωπο του προσφεύγοντος η προϋπόθεση της παρ. 1(γ) του άρθρου 50 του ν. 4174/2013 (ΚΦΔ) ως ισχύει σήμερα. Στο εν λόγω πλαίσιο, η υπό κρίση Σας ενδικοφανής προσφυγή, πρέπει να απορριφθεί κατά το μέρος που αφορά στον ως άνω λόγο ως νόμω και ουσία αβάσιμη. Γ.ΙΙΙ. Επί των δικαστικών αποφάσεων. Αναφορικά με τις προσκομιζόμενες από τον προσφεύγοντα υπ' αριθμ./2012,/2012,/2013,/2013 (μονομελής σύνθεση),/2015 και/2015 (τριμελής σύνθεση) αθωωτικές ως προς τον ίδιο αποφάσεις του Πλημμελειοδικείου, επισημαίνουμε ότι αυτές **αφορούν** στο αδίκημα της έκδοσης ακάλυπτων επιταγών, **στο σκεπτικό τους δε εξέτασαν μόνο** το αν ο προσφεύγων υπέγραψε ή συνυπέγραψε τις επίδικες επιταγές ή παρείχε συνδρομή στην έκδοσή τους (βλ. ενδεικτικά σελ. 7 του προσκομιζόμενου από τον προσφεύγοντα Σχετ. 12), θέματα που **δεν**

άπτονται των με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή εξεταζόμενων ζητημάτων. Σε κάθε περίπτωση επισημαίνουμε τη διάταξη του αρ. 5 παρ. 2 εδ. β' του ν. 2717/1999 (ΚΔΔ), ως ισχύει σήμερα, σύμφωνα με την οποία «[Τα δικαστήρια] Δεσμεύονται, επίσης, από τις αμετάκλητες καταδικαστικές αποφάσεις των ποινικών δικαστηρίων ως προς την ενοχή του δράστη, από τις αμετάκλητες αθωωτικές αποφάσεις, καθώς και από τα αμετάκλητα αποφαινόμενα να μην γίνει η κατηγορία βουλεύματα, εκτός εάν η απαλλαγή στηρίχθηκε στην έλλειψη αντικειμενικών ή υποκειμενικών στοιχείων που δεν αποτελούν προϋπόθεση της διοικητικής παράβασης». Από την εν λόγω διάταξη προκύπτει σαφώς ότι οι αθωωτικές αποφάσεις ποινικών δικαστηρίων δεν δεσμεύουν το διοικητικό δικαστήριο που έχει κρίνει επί της διοικητικής παράβασης, αλλά το τελευταίο οφείλει να τις συνεκτιμήσει για τη διαμόρφωση της κρίσης του (ΣτΕ 1734/2009, 695/2009, 4161/2012). Στην ποινική δίκη, επί αμφιβολιών ως προς την ενοχή του κατηγορουμένου, ο τελευταίος κηρύσσεται αθώος σε εφαρμογή της αρχής *in dubio pro reo*, ενώ στη διοικητική δίκη δεν ισχύει η εν λόγω αρχή, για τη διαπίστωση δε της μη διάπραξης της παράβασης ο διοικητικός δικαστής πρέπει να σχηματίσει **πλήρη και βέβαιη δικανική πεποίθηση** (ΣτΕ 1741/2015). Η παραγόμενη δέσμευση της αμετάκλητης αθωωτικής απόφασης ποινικού δικαστηρίου αφορά **μόνο στην μη ενοχή του κατηγορουμένου**, ήτοι στο **μη αξιόποino της συμπεριφοράς του**, και **δεν καλύπτει την επιβολή φόρων**, δεδομένου ότι θα ήταν άτοπο και ασύμβατο με το αρ. 94 παρ. 1 του Συντάγματος να αποφαίνεται ο ποινικός δικαστής αντί για τον διοικητικό επί φορολογικών υποθέσεων και ότι η κατά τα ανωτέρω προβλεπόμενη στο αρ. 50 του ν. 4174/2013 (ΚΦΔ), ως ισχύει σήμερα, ευθύνη διοικούντος νομικό πρόσωπο δεν αποτελεί μορφή ποινικής ή διοικητικής κύρωσης, άλλα ένα είδος αστικής ευθύνης. Ειδικά δε σχετικά με την αναφερόμενη από τον προσφεύγοντα υπ' αριθμ./2019 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου, η οποία έκρινε επί προσφυγής του τελευταίου κατά της εκδοθείσας από τη ΔΟΥ Ιωαννίνων υπ' αριθμ. πρωτ./2016 πράξης διασφάλισης συμφερόντων του Ελληνικού Δημοσίου και της υπ' αριθμ./2017 απορριπτικής της σχετικής ενδικοφανούς προσφυγής απάντησης της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών, η οποία δικαστική απόφαση δεν έχει ακόμα επιδοθεί στην τελευταία, επισημαίνουμε ότι το ως άνω δικαστήριο απεφάνθη κατόπιν ερμηνείας των περί διασφάλισης συμφερόντων Δημοσίου διατάξεων του αρ. 46 του ν. 4174/2013 (ΚΦΔ) και όχι του αρ. 50 περί αλληλέγγυας ευθύνης του ίδιου νόμου. Ως αναφέρουμε και στο σημείο υπό Γ.Ι. ανωτέρω, είναι σαφές ότι δυνάμει του αρ. 50 παρ. 1 (α) του Ν. 4174/2013 (ΚΦΔ), ως ισχύει σήμερα, η αλληλέγγυα ευθύνη διοικούντων για την καταβολή οφειλών νομικού προσώπου θεμελιώνεται **είτε** εκ της ιδιότητας τους **είτε** εκ της εν τοις πράγμασι διαχείρισης ή διοίκησης του νομικού προσώπου. Αλλά και σύμφωνα με τις διατάξεις που ερμήνευσε η εν λόγω απόφαση (αρ. 46 του ΚΦΔ, ως ίσχυε κατά τον χρόνο λήψης των μέτρων διασφάλισης και έκδοσης της υπό κρίση απόφασης) «Τα μέτρα της παραγράφου 5 επιβάλλονται σωρευτικά [...] σε βάρος κάθε προσώπου εντεταλμένου από οποιαδήποτε αιτία στη διοίκηση ή διαχείριση ή εκπροσώπηση οποιουδήποτε νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας από την τέλεση της παράβασης και εφεξής [...]». Σε κάθε περίπτωση επισημαίνουμε ότι η ως άνω απόφαση ως **μη τελεσίδικη** δεν παράγει δεδικασμένο και δεν είναι δεσμευτική (αρ. 5 παρ. 1 και 197 του ΚΔΔ). Επειδή, το αίτημα διαγραφής από τον ΑΦΜ του προσφεύγοντος των οφειλών της Εταιρείας είναι απαράδεκτο, κατά τα ανωτέρω αναφερόμενα, και η ενδικοφανής προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως προς το εν λόγω αίτημα ως απαράδεκτη.

Επειδή, σύμφωνα με όλα τα ανωτέρω, η προσβαλλόμενη πράξη της Υπηρεσίας μας είναι καθ' όλα νόμιμη, σαφής, πλήρως, ειδικώς και επαρκώς αιτιολογημένη, οι αναφερόμενοι δε λόγοι της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής είναι στο σύνολό τους νόμω και ουσία αβάσιμοι και πρέπει να απορριφθούν στο σύνολο τους. [...].»

Επειδή, στα πλαίσια της διαδικασίας επανεξέτασης η Υπηρεσία μας απέστειλε στην Επιχειρησιακή Μονάδα Είσπραξης το υπ' αριθμ. πρωτ. Δ.Ε.Δ. ΕΞ 2021 ΕΜΠ/30.6.2021 έγγραφό της, σύμφωνα με το οποίο: «Κατόπιν της υπ' αριθμ. Ε.2173/2020 εγκυκλίου του Διοικητή της ΑΑΔΕ «Αλληλέγγυα ευθύνη διοικούντων του άρθρου 50 του ν. 4174/2013, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει» και της υπ' αριθμ. Α.1082/2021 (ΦΕΚ Β' 1487/13.4.2021) κοινής απόφασης του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της ΑΑΔΕ «Περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας για τη μη στοιχειοθέτηση της αλληλέγγυας ευθύνης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 50 του ν. 4174/2013», οι οποίες εκδόθηκαν μετά την αποστολή των απόψεων της Υπηρεσίας σας επί της ως άνω σχετικής ενδικοφανούς προσφυγής, παρακαλούμε για την άμεση αποστολή συμπληρωματικών αιτιολογημένων απόψεων της Υπηρεσίας σας, κατά λόγο αρμοδιότητας, επί των προβαλλόμενων λόγων της ανωτέρω ενδικοφανούς προσφυγής για την αλληλέγγυα ευθύνη του υπόχρεου, αφού ληφθούν υπόψη οι διατάξεις της ανωτέρω εγκυκλίου και της ανωτέρω κοινής απόφασης.»

Επειδή, σε απάντηση του εν λόγω εγγράφου της Υπηρεσίας μας η Προϊσταμένη της Επιχειρησιακής Μονάδας Είσπραξης απέστειλε το υπ' αριθμ. πρωτ. Ε.Μ.ΕΙΣ. Α ΕΞ 2021/21.7.2021 έγγραφό της, σύμφωνα με το οποίο: «...Σε απάντηση του ανωτέρω [...] σχετικού σας εγγράφου, σας γνωρίζουμε ότι ο φορολογούμενος του με Α.Φ.Μ.:, κατέθεσε στην Υπηρεσία μας αίτηση περί εφαρμογής των άρθρων 34 και 66 του Ν. 4646/2019 πριν από την έκδοση της με αρ. πρωτ. Ε.2173/30-10-2020 εγκυκλίου της Α.Α.Δ.Ε. με θέμα «Αλληλέγγυα ευθύνη διοικούντων του άρθρου 50 του ν.4174/2013, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει» και της με αριθμό Α 1082/2021 Κοινής Απόφασης του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. «Περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας για τη μη στοιχειοθέτηση της αλληλέγγυας ευθύνης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 50 του ν.4174/2013». Επί της ως άνω αίτησης εκδόθηκε η υπό στοιχείο 2 σχετική απάντηση της Υπηρεσίας μας, με την οποία η αίτηση του φορολογούμενου απορρίφθηκε για τους συγκεκριμένους, αναφερόμενους στο σώμα της ως άνω απόφασης, λόγους. Κατά της εν λόγω αρνητικής απάντησης ο φορολογούμενος άσκησε την από 07.07.2020 ενδικοφανή προσφυγή του. Σημειώνουμε ότι ο φορολογούμενος κατέθεσε αίτηση προκειμένου να απαλλαγεί από την αλληλέγγυα ευθύνη για την καταβολή των οφειλών της εταιρείας με την επωνυμία «.....» και ΑΦΜ Ειδικότερα, ο προσφεύγων, για το χρονικό διάστημα από 08.06.2007 έως 02.02.2010, τελούσε Διευθύνων Σύμβουλος και Αντιπρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της εταιρείας με την επωνυμία «.....» και ΑΦΜ, με παράλληλα καθήκοντα αναπλήρωσης του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου, του, σε περίπτωση κωλύματός του. Η Υπηρεσία μας, για την ικανοποίηση των απαιτήσεων του Δημοσίου κατά της ανωτέρω Εταιρείας, προέβη στην έκδοση και αποστολή δια συστημένης επιστολής της από 14.06.2018 και με αριθμ. πρωτ. Ε.Μ.ΕΙΣ. Δ ΕΞ 2020 (α/α

...../2018 στη ΔΟΥ Ιωαννίνων) ατομικής ειδοποίησης καταβολής - υπερημερίας προς τον προσφεύγοντα, υπό την ιδιότητα αυτού ως Διευθύνοντος Συμβούλου της Εταιρείας, καλώντας τον να τακτοποιήσει τις εκεί αναφερόμενες οφειλές (ΑΤΒ/2017/οικ. έτος 2009,/2017/οικ. έτος 2009,/2017/οικ. έτος 2008 και/2018/οικ. έτος 2009) που ανάγονται αποκλειστικά στο διάστημα που τελούσε Διευθύνων Σύμβουλος της Εταιρείας κατά τα αναφερόμενα ανωτέρω (συνολικού ύψους -κατά το χρόνο έκδοσης της εν λόγω ειδοποίησης- €1.404.163,52 (βασική οφειλή €1.329.087,97 και προσαυξήσεις €75.075,55). Άπασες οι ως άνω οφειλές προέρχονται από μη αποδοθέντα στο Δημόσιο Φ.Π.Α. και από πρόστιμα Φ.Π.Α. κατόπιν διενέργειας τακτικού φορολογικού ελέγχου. Κατά την εξέταση δε της αίτησης του φορολογουμένου περί εφαρμογής των άρθρων 34 και 66 του Ν. 4646/2019, ελήφθησαν υπόψη από την Υπηρεσία μας οι ισχύουσες διατάξεις, καθώς και όλα τα διαθέσιμα στην Υπηρεσία μας στοιχεία, που αναφέρονται λεπτομερώς τόσο στο σώμα της προσβαλλόμενης έγγραφης απάντησης περί απόρριψης της αίτησης, όσο και στην από 15.07.2020 σχετική έκθεση απόψεων της Υπηρεσίας μας επί της ενδικοφανούς προσφυγής του φορολογουμένου, οι οποίες έχουν αποσταλεί στην Υπηρεσία σας. Υπό το πρίσμα των προβλεπόμενων διατάξεων τόσο της μεταγενέστερα εκδοθείσας με αρ. πρωτ. Ε.2173/2020 εγκυκλίου της Α.Α.Δ.Ε. όσο και της μεταγενέστερα εκδοθείσας υπ' αριθμ. Α.1082/2021 (ΦΕΚ Β' 1487/13-4-2021) Κοινής Απόφασης του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της ΑΑΔΕ, προκύπτει ότι στο πρόσωπο του προσφεύγοντος συντρέχουν σωρευτικά οι προϋποθέσεις του άρθρου 50 του ΚΦΔ, όπως αυτές ερμηνεύτηκαν και εξειδικεύθηκαν με τις ως άνω διατάξεις. Συγκεκριμένα συντρέχουν στο πρόσωπο του προσφεύγοντος οι προϋποθέσεις των εδαφίων α', β' και γ' της παρ. 1 του άρθρου 50 ν.4174/2013, όπως ισχύει, ήτοι: α) ο προσφεύγων είχε την ιδιότητα του Διευθύνοντος Συμβούλου της οφειλέτιδας του Δημοσίου εταιρείας με την επωνυμία «.....» και ΑΦΜ κατά το χρονικό διάστημα από 08.06.2007 έως και 02.02.2010, β) οι οφειλές της εν λόγω εταιρείας καταλογίστηκαν σε βάρος της κατόπιν διενέργειας φορολογικού ελέγχου και ανάγονται σε περίοδο κατά την οποία ο προσφεύγων είχε την ιδιότητα του διευθύνοντος συμβούλου, γ) οι υπό κρίση οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα του προσφεύγοντος, ενώ δεν αποδείχτηκε από τον ίδιο η έλλειψη αυτής στο πρόσωπό του. Συγκεκριμένα, πρέπει να σημειώσουμε ότι σύμφωνα με την παρ. 27 του Κεφαλαίου Ε' με τίτλο «Η υπαιτιότητα» της με αρ. πρωτ. Ε.2173/2020 εγκυκλίου της Α.Α.Δ.Ε., προβλέπεται ότι «...η έλλειψη υπαιτιότητας αποδεικνύεται εφόσον έχουν εκδοθεί αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις οιοδήποτε Δικαστηρίου ή αμετάκλητο απαλλακτικό βούλευμα, από τα οποία **διαπιστώνεται ρητά** η έλλειψη υπαιτιότητας σχετικά με τη μη καταβολή της οφειλής από τον αλληλεγγύως υπόχρεο ή/και η μη συμμετοχή του στην φορολογική παράβαση που προκάλεσε την οφειλή και εν γένει η μη ενεργός συμμετοχή του στη διοίκηση και διαχείριση του νομικού προσώπου». Στην προκειμένη περίπτωση δεν τυγχάνει εφαρμογής η ως άνω με αρ. πρωτ. Ε.2173/2020 εγκύκλιος της Α.Α.Δ.Ε., καθώς στις προσκομισθείσες από τον προσφεύγοντα δικαστικές αποφάσεις **δεν διαπιστώνεται ρητά** η έλλειψη υπαιτιότητάς του σχετικά με τη μη καταβολή της οφειλής ή/και την μη συμμετοχή του στην φορολογική παράβαση που προκάλεσε την οφειλή και εν γένει η μη ενεργός συμμετοχή του στη διοίκηση και διαχείριση του νομικού προσώπου. Όσον αφορά την με αριθ./2013 αθωωτική απόφαση του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου, επισημαίνουμε ότι με αυτή ο προσφεύγων κρίθηκε αθώος για το αδίκημα της έκδοσης ακάλυπτων επιταγών και συγκεκριμένα

για τις επιταγές που εκδόθηκαν στις 30.11.2009 και 30.01.2010. Η δε κρίση του Δικαστηρίου περί μη συμμετοχής του προσφεύγοντος στην διοίκηση της εταιρίας διατυπώνεται με αφορμή την έκδοση των ως άνω επιταγών και **αφορά αποκλειστικά την χρονική αυτή περίοδο** κατά την οποία εκδόθηκαν οι δύο εν λόγω επιταγές. Ως εκ τούτου, η κρίση του ανωτέρω Δικαστηρίου **δεν αφορά εν γένει την επίμαχη χρονική περίοδο** κατά την οποία ο προσφεύγων είχε την ιδιότητα του Διευθύνοντος Συμβούλου της οφειλέτιδας εταιρείας, περίοδο στην οποία και ανάγονται οι υπό κρίση οφειλές για τις οποίες ο προσφεύγων αιτήθηκε την απαλλαγή από την αλληλέγγυα ευθύνη του. Εξάλλου, όπως προκύπτει από την προσκομισθείσα από 02.02.2010 Εξώδικη Δήλωσή του, ο προσφεύγων παραιτήθηκε από την θέση του μέλους του Δ.Σ. της εταιρίας στις 02.02.2010, δηλαδή ακριβώς τρεις ημέρες μετά από την ημερομηνία που εξέδωσε την δεύτερη επιταγή, ήτοι στις 30.01.2010. Περαιτέρω, όσον αφορά στην υπ' αριθμ. Α.1082/2021 (ΦΕΚ Β' 1487/13-4-2021) Κοινή Απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της ΑΑΔΕ «Περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας για τη μη στοιχειοθέτηση της αλληλέγγυας ευθύνης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 50 του ν.4174/2013», πρέπει να σημειώσουμε ότι καμία από τις ενδεικτικά οριζόμενες σε αυτήν περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας δεν τυγχάνει εφαρμογής στην προκειμένη περίπτωση. Ειδικότερα, στην υπό κρίση υπόθεση δεν τυγχάνει εφαρμογής η παρ. 4 του άρθρου 2 της ανωτέρω με αριθ. Α.1082/2021 Κοινής Απόφασης, καθώς στις προσκομισθείσες δικαστικές αποφάσεις **δεν διαπιστώνεται ρητά** η έλλειψη υπαιτιότητας στο πρόσωπο του προσφεύγοντος σχετικά με την δημιουργία ή την μη καταβολή των οριζόμενων στην παρ. 1 του άρθ. 50 του Κ.Φ.Δ. οφειλών. Επιπλέον, η υπό κρίση υπόθεση δεν μπορεί να υπαχθεί ούτε στην παράγραφο 9 του άρθρου 2 της ανωτέρω Κοινής Απόφασης, καθώς σύμφωνα με τα τηρούμενα στην Υπηρεσία μας στοιχεία προέκυψαν τα ακόλουθα: α) Ύπαρξη μετοχικής και εταιρικής σχέσης του προσφεύγοντος με την οφειλέτρια εταιρία, καθώς σύμφωνα με την με αριθ./2007 Σύσταση Ανώνυμης Εταιρίας και ειδικότερα στο άρθρο 35 αυτής, ορίζεται ότι «1. Το αρχικό κεφάλαιο της εταιρίας ... αναλαμβάνεται ολόκληρο από τους ιδρυτές της εταιρίας με τον ακόλουθο τρόπο: ... β) Ο του αναλαμβάνει να καλύψει δύο χιλιάδες εννιακόσιες σαράντα ονομαστικές μετοχές (2.940) ονομαστικές μετοχές ονομαστικής συνολικής αξίας είκοσι εννέα χιλιάδων τετρακοσίων (€ 29.400) ΕΥΡΩ, ποσό το οποίο θα καταβάλει σε μετρητά, ήτοι ποσοστό μετοχικού κεφαλαίου 49%» και β) όπως ήδη έχουμε αναφέρει και στην από 15.07.2020 έκθεση απόψεων της Υπηρεσίας μας, ο προσφεύγων έχει υπογράψει οικονομικές καταστάσεις της οφειλέτριας εταιρίας και συγκεκριμένα έχει υπογράψει τον Ισολογισμό της 31^{ης}/12/2008 (ΦΕΚ/τ.ΑΕ/ΕΠΕ/2009) υπό την ιδιότητα του Αντιπροέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου και του Διευθύνοντος Συμβούλου της Εταιρείας. Ως εκ τούτου η Υπηρεσία μας εμμένει στις απόψεις της που διατυπώθηκαν στην από 15.07.2020 έκθεση απόψεων, η οποία απεστάλη στην Υπηρεσία σας με το υπό στοιχείο 3 σχετικό μας έγγραφο, διότι **ουδέν αποδεικτικό στοιχείο προσκομίστηκε** από τον προσφεύγοντα που να στοιχειοθετεί την έλλειψη υπαιτιότητάς του, όπως αυτά εξειδικεύθηκαν τόσο στην με αριθμό Ε.2173/2020 εγκύκλιο όσο και στην με αριθμό Α.1082/07.04.2021 Κοινή Απόφαση.»

Επειδή, η Υπηρεσία μας κάνει αποδεκτές τις υπ' αριθμ. πρωτ. Ε.Μ.ΕΙΣ. Α ΕΞ 2021/21.7.2021 συμπληρωματικές απόψεις της Προϊσταμένης της Επιχειρησιακής Μονάδας Είσπραξης.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την απόρριψη της από 08.07.2020 και με αριθμό πρωτοκόλλου Ε.Μ.ΕΙΣ. ΕΙ 2020
ενδικοφανούς προσφυγής του ΤΟΥ, ΑΦΜ

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα
απόφαση στον προσφεύγοντα.

Ακριβές Αντίγραφο

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ
ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ**

Σ η μ ε ί ω σ η: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων
Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.